

Philip H. Ward jr (1886–1963)

Philip H. Ward var en sällsynt aktör inom filatelin. Han var en framstående frimärkshandlare med ett fåtal exklusiva kunder, men han var dessutom själv en verklig storsamlare.

Philip H. Ward jr

– storsamlare och handlare

av Ørn Gramh

De flesta frimärkshandlare är nöjda med att bara sälja och köpa samlarobjekt. Men ett litet fåtal vill göra något mer, och har bidragit väsentligt till filatelins utveckling, genom att till exempel hjälpa sina kunder med att bygga upp några av världens största frimärkssamlingar.

Vi har tidigare nämnt några handlare av denna typ såsom *Charles Phillips*, *Warren Colson* och *Robson Lowe*. Med i denna exklusiva klubb hör också Philip Henry Ward jr.

Ward föddes i Washington den 26 november 1886. Familjen som var mycket förmögen,

hade fyra söner varav Philip Henry var den tredje.

Lönande radiopatent

År 1909 tog Ward sin ingenjörsexamen, och fick anställning hos Walker Electric Company i Philadelphia. Här konstruerade och sålde han stora generatorer. Lönen var inte särskilt bra och arbetet intensivt. Som väl var för filatelin, kan man väl säga med facit i hand, beslöt sig Ward för att starta ett eget företag som kallades för Ward Electric Company.

Wards bolag fick patent på en egen komponent som kom att användas i alla radioappa-

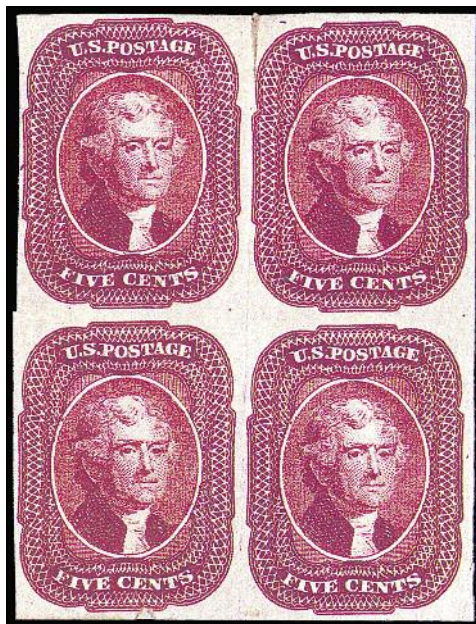
rater, och Wards förmögenhet växte snabbt. Efter tio års tid förutsåg han den kommande monopolbildningen inom kommunikationsindustrin i USA, och sålde sitt bolag med god förtjänst.

Tack vare detta fick Philip Ward en mycket solid ekonomisk grund för att kunna börja med det han nog länge hade haft mest lust med, nämligen frimärkshandel.

Siamesisk vänskap och portofrihet

Det riktigt seriösa samlarin-

forts sid 6.

Sällsynt fyrblock av 5 cent 1856 från USA. Ward hade illustrerat en artikel med detta som behandlade obekänt amerikanska block 1847-69. Blocket kostade motsvarande 816 000 kronor 1993.

forts från sid 4.

tresset väcktes hos Ward under studietiden vid George Washington-universitetet, och han fick snabbt ett rykte som expert på USA:s frimärken.

Vid denna tidpunkt blev han också god vän med en son till en diplomat från Siam, och med hans hjälp lyckades han få ihop en innehållsrik samling Siam. Den visades vid den internationella jubileumsutställningen i London 1912, och Ward behöll intresset för detta samlarområde hela livet.

Ett specialområde för USA-samlare är de så kallade "Pre-

sidential Franks", där avsändarens namnteckning på försändelsen är tillräcklig för att slippa betala porto. Sådan portofrihet har inte minst USA:s presidenter haft. Dessa portofria försändelser blev också ett av Wards specialområden. Hans samling "Presidential Franks" lär ha varit imponerande.

Avslöjade skandal

År 1911 avslöjades en skandal som handlade om en olaglig distribution av USA:s 4- och 8-centsmärken från 1909 tryckta på blåaktigt papper. I detta sammanhang dök Wards namn för första gången på allvar upp

i filateli världen, eftersom det till stor del var tack vare hans undersökningar som skandalen blev känd.

I maj 1924 övertog Wharton Sinkler Wards USA-samling. Som ombud för Sinkler kompletterade Ward senare denna samling.

I april 1928 ångade Wards frimärksaffärer på för fullt, och han köpte då Gibsons specialsamling av USA:s två första utgåvor. På den här tiden var samlingen värderad till runt 100 000 dollar. År 1929 köpte Ward mer material från Gibson, och den gången bytte bland annat block med omvända flygplan från 1918 och omvända mittryck från 1901 ägare.

Förlust för Hind

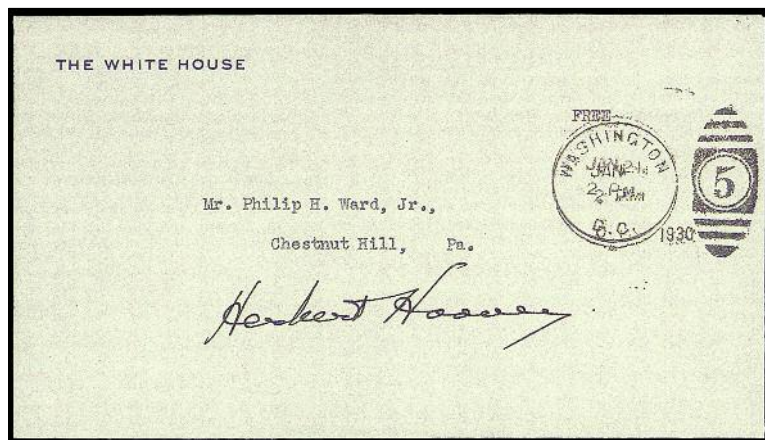
I december 1929, mindre än två månader efter att New Yorkbörsen hade kraschat och inlett den stora depressionen, erbjöd sig Ward att köpa *Arthur Hinds** samling USA kontant för 450 000 dollar. Hind hade fått samlingen värderad till 600 000 dollar, och ville inte sälja för mindre än 535 000 dollar.

Därmed gick affären i stöpet, men tiden arbetade för Ward. Hind fick inte något annat bud på samlingen, och efter hans död 1933 styckades den ut på en auktion och såldes för totalt 244 810 dollar. De två största köparna vid auktionen var just Philip Ward samt *Warren Colson*.

Journalist med inflytande

År 1918 hade Ward börjat publicera en serie artiklar om "The Coil Stamps of the United States" i "The Philatelic Gazette". Artiklarna rönt stor uppmärksamhet från utgivarna av tidskriften "Mekeel's Weekly Stamp News", och den 12 oktober

* Namn som skrivits kursivt – se hänvisningar i slutet av artikeln på sidan 8!

Brev som skickats portofritt från Vita huset, adresserat till Philip H. Ward jr och med president Herbert Hoovers namnteckning.

Till USA:s 100-årsjubileum 1876 trycktes året innan några av landets frimärken från 1869 upp på nytt. Här ett plåtnummerblock med det nytryckta 90-centsmärket som fanns i Wards samling. 1 oktober 1989 såldes objektet i New York för motsvarande 809 000 kronor.

ber 1918 publicerades för första gången Wards egen spalt i denna under rubriken "Chronicle of New Issues and Varieties".

I hela 43 år skrev Ward i "Mekeel's", och fick genom detta ett enormt inflytande inom amerikansk filateli. Även den högsta ledningen inom USA:s postförvaltning tog hänsyn till Wards åsikter.

Det skämtades om att hans betydelse var så stor att han hade kommit med på 2-centsmärket Valley Forge som USA gav ut 1928. Med kraftig förstoring kan man till vänster om det stora trädet som finns på detta märke, se en liten korpulent man som mycket riktigt påminner om Ward. Mannen är dock inte den berömda frimärkshandlaren, utan en kväkare vid namn Isaak Potts.

Fantastiska guldsamlingar

Under mellankrigstiden gjorde Philip Ward flera resor till Europa i sitt sökande efter sällsynta objekt. Mycket av det material han fick tag på här hamnade i hans egen, och mycket speciella samling som han kallade "Aristocrats of the Stamp Album". I samlingen fanns en lång rad sällsynta frimärken från hela världen, och alla var i bästa skick. Objekten i samlingen är avbildade och beskrivna i publikationen American Philatelic Congress Book number 16, som kom ut 1950.

Vid utställningen CIPEX i New York 1947 ställde Ward ut tre samlingar, och alla belönades med var sin guldmedalj.

En sällsynt användning av USA:s 10 centare 1847 på ett brev som skickats från Montreal i Kanada 1849. Anteckning "Paid to the lines" och en militär anteckning om frankeringen samt "4 1/2" som anger kanadensiskt porto. Fanns i Wards samling.

I hans samling postfriska fyrblock från USA 1847 till 1946, fattades endast två block med varianter!

Wards samling "Aristocrats of the Stamp Album" visades också, och dessutom en samling med USA:s stämpelmärken, där alla rariteter fanns med.

En exklusiv kundkrets

Wards kundkrets var liten, men oerhört köpstark och liknade till stor del den Warren Colson hade. Det är värt att notera att både Ward och Colson under hela depressionen hade kunder med stora förmögenheter som bara marginellt hade påverkats av de svåra tiderna. Kunderna var i stort sett alla de samlare som på den tiden räknades som världens främsta, och många var samtidigt kunder hos både Ward och Colson.

Wards stora favoritkund var troligen senator Ackerman, som dessutom fick mycket god PR i

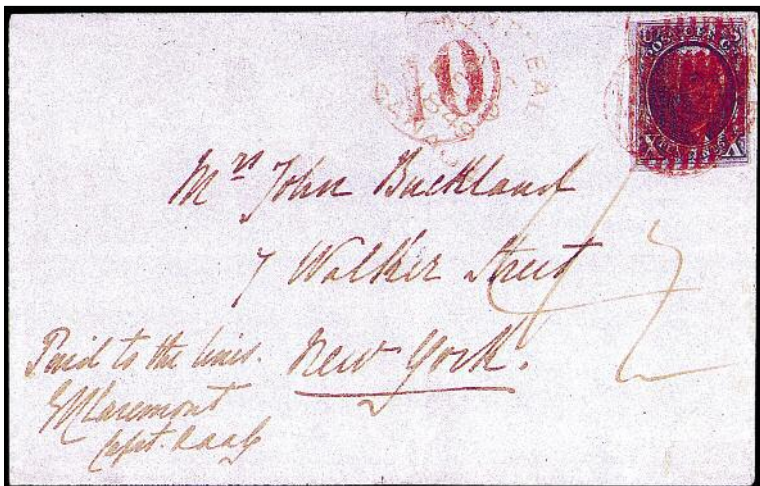
Wards artiklar i Mekeel's. Det var för övrigt från Ackerman som Ward fick köpa det berömda 16-blocket av 5 cent USA 1847. Han köpte blocket 1931 då Ackermans samling skingrades, och objektet var då värderat till 10 000 dollar.

Men Raymond Weill har 1984 talat om en kopia av ett brev från Ackerman till Ward, där försäljningspriset för detta fantastiska objekt uppges till 1 699 dollar! Poängen är nämligen att inte bara äga detta block, utan att samtidigt äga det berömda sexblocket av 10 cent 1847. Och detta hade Ward redan skaffat sig då han köpte Gibsons specialsamling 1928.

Husorgan och egna auktioner

Samtidigt som Ward skrev sina artiklar i Mekeel's startade han 1930 även ett eget husorgan under namnet "Ward's Phi-

forts sid 8.

Det brev skickat till Tyskland som påminner om det amerikanska inbördeskriget. Avsändaren i sydstaterna har använt federala frimärken som korrekt stämpelplats "SOUTH. LETTER/UNPAID" i Louisville i Kentucky. Adressaten har till slut fått betala portot på 6 1/2 silbergroschen. Brevet tillhörde Ward.

gestalt beskrivits som tagen ur en roman av Charles Dickens.

Spekulationer efter hans död

Philip Ward var medlem i en lång rad föreningar. Han var med och startade American Philatelic Congress, och stödde ivrigt de sammanslutningar han var med i, däribland American Philatelic Society och det amerikanska handlarförbundet.

Philip Henry Ward dog i en hjärtattack på University of Pennsylvania Hospital den 23 augusti 1963. Han efterlämnade fru, tre barn och sex barnbarn samt enorma frimärksamlingar som sammanstälts under 60 års kunnigt samlande.

Samlingarna var så stora att det spekulerades mycket kring dem, och i vissa kretsar var man bekymrad över hur marknaden skulle reagera om allt skulle säljas samtidigt.

Hur det gick med den saken skall vi återkomma till i nästa artikel. □

Den som har tillgång till Internet, kan läsa Örn Grahms tidigare artiklar i denna serie om filatelins förgrundsfigurer på vår hemsida:

www.filateli.se

Tryck därefter på knappen "Smakprov".

Där finns bland annat artiklar om de personer som i den här artikeln har skrivits med kursiv stil.

Brev med tre färgers frankering som skickats till Trieste i Österrike via det Nordtyska Förbundet och Köln 1869. Tidigare i Wards ägo.

forts från sid 7.

latelic News". Tidskriften sändes ut till Wards kunder, och innehöll förutom diverse erbjudanden, artiklar om olika fynd och initierade forskningsartiklar skrivna av framstående filatelister.

I eget namn arrangerade Philip H. Ward under åren 1938–1946 sammanlagt 13 stora auktioner. Den mest berömda ägde rum 1944 då Henry Gibsons posthistoriska samling styckades.

Andra toppsamlingar som såldes vid Wards auktioner var sådana som tillhörde George Tyler, Edward Wood, William West och Oliver Picher.

Som ur en roman av Dickens

Ward bedrev sin frimärkshandel från sitt kontor i Archi-

tect's Building med adressen 1616 Walnut Street i Philadelphia, och på dörren fanns hela tiden skylten "Ward Electric Company". Många som utan att ha bokat tid kom för att titta på frimärken, fick uppleva att Ward pekade på dörrskylten och sade att han drev ett elektrisk företag och inte hade några frimärken!

Men om man hade mycket pengar att köpa sällsynta frimärken för, blev Wards ton en annan.

Ett besök i hans hem på Seminole Avenue lär ha varit respektingivande. Ward plockade här under ceremonier fram stora blåa läderalbum med gulddekor. Medan man bläddrade genom albumen fanns Wards korpulenta figur i bakgrunden, ofta med en tung klockkedja i guld över magen.

Av några samtida har hans

